

[Ole M. Nielsen]

ler ikke have. Jeg tror også, at landbruget har en tendens til at gøre landbruget lidt mere specielt, end landbruget behøver at være, og det behøver vi vel ikke at bakke op i alle ender og kanter. Omvendt er det jo et betydningsfuldt erhverv, som jeg i hvert fald meget gerne kæmper lidt for, så derfor har vi også rådført os med landbruget om, hvad det handlede om, og det, som foreligger her, er, hvad landbruget kan være tilfreds med, men som sagt ikke alt, hvad det gerne ville have.

Det, der er det spændende i det, er, at vi fik løst det med arbejdstiden, så man kan aftale sig ud over de almindelige kollektive bestemmelser, og når jeg synes, at vi havde en virkelig god løftestang for at presse på for at få det igennem, var det, fordi arbejdstagerne kom og bad om det. Det er trods alt helt specielt for det danske arbejdsmarked, at både arbejdstagerne, altså Dansk Landboungdom, som det er i dette tilfælde, og Landboforeningerne kom og bad om dette her. Det er jo et stærkt argument.

Jeg synes i øvrigt, det er en tendens, som gerne måtte brede sig langt ind i de andre overenskomster, at man på arbejdsmarkedet frit kan aftale sine betingelser på de enkelte arbejdspladser. Det vil vi gerne støtte.

Vi synes, det er flot, at det har kunnet lade sig gøre på dette område, og vi er meget glade for den imødekomsthed, der har vist sig rundt omkring undtagen fra hr. Poul Nødgaards side. Jeg ved ikke, hvis interesser det er, hr. Poul Nødgaard kører i denne sag; det er i hvert fald ikke landbrugets, men det er nok hr. Poul Nødgaards, og det er også fint.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg vil gerne takke for tilslutningen til det ændringsforslag, der er stillet, og til betænkningensbidraget vedrørende spørgsmålet om de unges ferieretlige stilling. Men jeg vil gerne gøre et par bemærkninger til det, der er kommet frem under debatten, selv om hr. Ole Vagn Christensen har svaret så udmærket for sig.

Når man hører fru Else Winther Andersen udtale sig, lyder det, som om dette her har været en meget nem sag. Det har det faktisk ikke været. Det har været mange års tovtrækkeri også lige til målstregen, altså lige før vi fremsatte lovforslaget.

Jeg har meget stor respekt for organisationer, men jeg synes nu, at der er nogle organisationer, der – sagt diplomatisk – er lidt mere disciplinerede end andre, og jeg vil ikke hævde, at landbrugets organisationer er de mest disciplinerede. Forhandlinger mellem arbejdsmarkedets parter foregår normalt via den ene hovedorganisation med den anden modpart eller det politiske system. Og det har i hvert fald undret mig, at landbrugets forskellige organisationer har underløbet sine egne forhandlere, som i mange måneder har haft kontakter – måske ikke siddet direkte til møder – på kryds og på tværs for at få en forståelse af, hvordan vi skulle modernisere en medhjælperlov, som mildest talt trænger til modernisering og forenkling.

Derfor vil jeg bare sige til fru Else Winther Andersen i anledning af hendes bemærkning, at der er faktisk nogle, der har knoklet ganske meget, både embedsmænd, organisationer og politikere, for, at vi er nået så langt, som vi er nu, hvor vi står her ved andenbehandlingen, og hvor vi kan glæde os over, at et bredt flertal vedtager lovforslaget i morgen ved tredjebehandlingen.

Jeg blev spurgt meget direkte, om jeg ville forhandle med organisationerne, og til trods for mine lidt salte bemærkninger om landbrugets organisationer nu vil jeg sige, at det er normal kutyme og vil altid være det, at parterne på arbejdsmarkedet, hvad enten det drejer sig om medhjælperlov, varslingsregler, eller hvad det end måtte være, inddrages i arbejdet forud for en lovforslagsfremsættelse. Men dermed være jo ikke sagt – og det synes jeg også at hr. Kent Kirk sagde meget præcist – at der ikke må indgås kompromiser. Det må der også, når man forhandler med organisationerne, og deri ligger jo, at ikke alle kan få 100 pct. Der vil altid være nogle hjørner i forhold til organisationerne, som man ikke kan få beskrevet helt præcist i lovtjekster. Men som sagt naturligvis inddragelse af relevante organisationer i den proces, der ligger foran os.

Så vil jeg klart afvise hr. Poul Nødgaards påstand om lovsjusk. Det er da korrekt nok, at lovforslaget er blevet sent fremsat, men det har faktisk været, fordi der har været et ganske langt forberedende arbejde, og der har så efterfølgende været intensive forhandlinger, som også jeg glæder mig over, og det vil jeg sige